

Quid si possessor bona fidei, nec seminavit, nec seminare fecit? num. 70.
As possessor bona fidei faciat suos fructus civiles? n. 71.
Improbantur Theologi auctores fructus semper esse vari dominii, num. 72.
Fructus sive naturales sive industrielles, si adhuc excent, sunt restituendi a quibus possessor bona fidei, n. 73. Et ibi explicatur, quia actione possum peti. Et quid si fructus illi sunt cum aliis systema possessoris commissi.
In dubio, an coniuncti sint, cui probandi onus incumbat? n. 74.
An possessor bona fidei teneatur fructus naturales consumptos restituere? n. 75.
Quid de industrielibus? Refertur quadam sententia, n. 76.
Explicatur sententia Auctoris, n. 77.
Quid si fructus illi in tertium possessorum transferuntur? n. 78.
An si deducendus velabor, & industria, & expensum, & in his in computanda sint peccata, quae obire. Et qualiter empenentur, quando pars fructuum confumpta est? n. 79. Et thero misivo de fructibus meliorationem percepit bona fide.
Quid attendit re regio dicendum sit de his fructibus, quo adducimus, & restitutum? Et explicatur l. regia 39. tit. 28.
p. 3. n. 80. uigil ad 86.
An fructus illi praescribantur triennio? n. 87.
Quicquid praetribi possit fructus, quorum dominium acquirit possessor? n. 88.
An exigatur integrum triennium de momento ad momentum? num. 89.
An bona mobilis, & fructus beneficii praescribantur triennio, etiam contra Ecclesiam Romanam? n. 90.
An hoc prescriptio exigat toto triennio fructus extare? Refertur quadam sententia, n. 91.
Explicatur sententia Auctoris, n. 92.
An desideretur titulus in hac prescriptione? Refertur opinio, numer. 93.
Explicatur sententia Auctoris, n. 94.
An transcripto fundo praescribantur quoque fructus, et proxime percepit sint? n. 95.
Solvuntur argumenta n. 96.
Post n. 96. sunt alia summaria.

Quartus II. Qualiter possessor bona fidei teneatur ad fructus ex re aliena perceptos restituendos? Ad quod solum huius endocrinacionem oportet quedam fundamenta præmittere. Primum est. Quamvis quidam Doctores exilmant diversum esse centendum in foro externo, & interno, quo ad horum fructuum restituendum deobligationem. Hi vindicantur esse Angel. in summa, verbo Fructus, n. 1. Et ibi Sylo, p. 1. num. 2. agunt enim varias esse distinctiones circa hoc, quo ad forum exercitari possint, sive foro conscientiae non deferuntur. Atque tenet expressio Tab. in summa, verb. Ref. 9.11. n. 12. & ibi Sylo, n. 24. Navarr. lib. 1. cap. 4. in summa editione, p. 3. sub. 3. n. 13. Ind. Lop. 1. infrafr. confidentia, c. 236. col. 2. verbo. Sed jam his præmissi. At dicendum est, idem proflus centeri in utroque foro, in hoc possessor bona fidei, non ad obligacionem, ut deobligationem restituendi fructus. Quis leges de fructibus ab his acquirendis, aut non acquirendis, tractantes, sunt justissime, nec praefumptioni inititutus. At carent, sunt legitimi, nec praefumptioni inititutus. Atque ex utraque juris ignorantia præsumi malam fidei. Quod lex huic ignorantia resiliat. Regula Ignorantia 13. de regulis iuri, in 6. ibi Ignorantia facti, non iure excusat. Et regula. Qui contra iura mercator, bonam fidem non præsumitur habere. Ergo quoties attentis circumstantia claritas, vel obscuritas iuri, & iudicatis, aut scientie peritos ignorantis, res manet dubia, an fuerit bona, an potius mala fides, præsumitur mala. Et idem iure optimo Abb. c. Si diligenter, num. 24. de prescripto, dicit esse sibi valde dubium præcedente tententiam, nec eam probari ex eo & Scire. Quia non deducitur illi exstantem in iure non præsumi bona fidei, sed non esse prædonem, quia dolo caret. Et ita in hanc partem valde inclinat Abb. ibi. Et ex parte tentent Ant. cap. Gravisi, num. 11. de refut. spol. & ibi Molina num. 3. dicentes, non bona fidei procedentes ex errore iuri non restitutis, nec afflentis, fati esse ad acquirendos fructus, subdant ignorantiam hujus iuri non afflentis probandam esse, & quod illius scientia præsumatur. Et Dynus ex reg. Qui contra iura nostra, n. 5. & Alex. cons. 301. num. 20. volum. 1. absoluunt ajunt non præsumi bona fidei, quando ex iuri ignorantia provenit.

Quintum fundamentum. Stat quempiam efficii verum aliqui rei dominum, & tamen teneri illam restituere. Constat, quia possidens rem subiectam restituitionem certe tempore, vel fideicommissum, sit verus illius rei dominus ante adventum dicti restituitionis. Ut probat Bald. I. Velutatis, num. 10. C. de fideicommissu. Et possessor majoratus sit verus illius dominus; cum tamen sit restituendum post illius obitum. Quod ex testibus & Doctoribus probat Molina lib. 1. de præsc. cap. 19. n. nu. 4. Quod si constat ex 1. si dubius 2. & 3. Sed quia, C. communia legatis, ubi de re obligata restituendum, sic dicitur: Rem quem in suis bonis patre non possedit. Ubi non negatur esse in bonis, sed puri possideri; sed quod sit mixta restituendum obligatio. Et 1. Non ideo minus 6. ff. de rei vindic. ibi: Non ideo minus, quid non obviatur? Et idem iura committitur, si ob harum rerum uniuscunquam illius scientia præsumatur. Et Dynus ex reg. Qui contra iura nostra, n. 5. Et Alex. cons. 301. num. 20. volum. 1. absoluunt ajunt non obviatur bona fidei, quando ex iuri ignorantia provenit.

Sextum fundamentum. Non agimus in prædicti de fructibus rerum usuconsumptibilium, que sunt materia mutua, ut sunt nummi, triticum, vinum, &c. Quia huiusmodi res sunt per se omnino steriles. Quare fructus ex illis percepti, nullatenus sunt earum fructus, sed meret industria humana negotiacione acquirentis illis tamquam instrumentis fructus. Et idem iura committitur, si ob harum rerum uniuscunquam illius scientia præsumatur. Atque ex iure fructiferis, ut in domo, fundo, &c. fecis contigit. Non (inquit) agimus de his fructibus; quia manipulatum est fructus hos ita acquiri a quocumque male fidei possessor, atque prædonio, ut nil prorsus ex illis restituere teneatur; prater solum lucrum celsans, aut damnum emergens, si sui dominium non est. Quod docuit D. Thom. ab universitate receptus 2. 2. g. 78. art. 3. Et expresse dicitur l. penult. C. si quis alteri, ibi: Qui aliena pecunia comparat, non ei, cuius nummi fuerint, sed sibi, tam actionem empti, quam dominium, si ei tradita fuerit possedit, querit. Idem etiam exprimitur, l. si ex ea 6. C. de rei vindic. Et l. Regia 49. art. 5. p. 5. Tradamus ergo de fructibus, rei fructiferis, ut dominus, fundus, & damnum inde lublicetum ex furto, si possese-

possessor male fidei fuerit. Constat ex §. S. Titulus, infra, de tribus artis. Ibi: Eadem ratione frumenta queque que sata sunt, sola codere intelliguntur. Et 1. Quid sicut 25. ff. de iuris, ibi: Nec refert, ipse, an focus eos severit. Quia omnes fructus non sunt secundum iuris, sed iure soli percepitur. Et paulo inferius: Quoniam in precipiis fructus, magis corporis vis, ex quo percepitur, quam similius, ex quo oritur, aspicitur. Et idem nemo umquam dubitavit, quin in meo fundo frumentum tuum severum, fruges, & quod ex messebus collectum fuerit, memori foret. Et fatetur universi.

Septimum fundamentum. Fructus, de quibus in prædicti est ferme, & sic definientur a jurisconsulto. I. Si a patre 39. in fine ff. de petit, heret, sunt illi, qui ex re fructiferi superfluit, deductis expensis, que gratia illorum querendorum, colligendorum, & conservandorum sunt, esti possidens sit prædictus. Idem habetur l. Regia 4. tit. 14. p. 6. Hic autem quidam sunt meret naturales, qui nimur, sive sponte nascuntur abhus ulla hominis industria, ut herba, & multi fructus sylvestris. Alii autem sunt mixti, in quibus, scilicet, ultra naturam operantem intervenient aliqua hominis industria. Et hi quidem a prævalenti denominantur; si enim magis industria, quam natura operetur, dicuntur simpliciter industrielles; si autem est contra plus natura, dicuntur simpliciter naturales. Quippe a prævalenti denominatio futurit. Ut in hermaprodito deciditur. I. Quarier 10. ff. de statu hominum. Quicquid prævalens consideratur a jure ut principale, reliquo autem ut accessoriū; & sic a prævalenti denominatio futurit. Constat ex l. Fructus percepit 45. ff. de iuris, ubi Jurisconsultus poma collecta, aut sua sponte cadentia, appellat fructus naturales, redditus haec ratione; Quia non ex facto eius sit fructus nascitur. Atque parta fermento appellat fructus industrielles, et quod operis, & industria hominis acquirantur, ibi: Quod suis operis acquiritur, veluti frondi. Et ita tradunt Cyrus l. Certum, num. 2. C. de rei vindic. & ibi Salicis num. 1. Bart. l. Et ex diverso 36. in principio, num. 2. ff. de rei vindic. Anton. l. C. de iuris principiis, 4. cap. 45. num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris.

Quarto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Anton. l. C. de iurisfructu, num. 159. num. 2. Rosella in summa, verb. Refitatio 7. 19. ad foem. Angel. in summa, verb. Fructus, in initio & ibi Sylvestris, in initio Tabiana ibi, q. 1. num. 1. C. de iurisfructu, l. 1. var. 1. Corvar. l. 1. var. 1. Lmola, num. 11. Berouj. num. 9. Bellamora, num. 23. Ang. §. si quis à non domino, paulo post principium, in fine, de rerum divis. Et hoc potius mihi placet. Et ita tenent Caffillo l. 1. 2. cent. 3. cap. 210. num. 29. Gutierrez, de tutelis p. 3. c. 23. n. 5. & 6. Caffillo de iurisfructu, l. 1. c. 36. à n. 64. sequitur in finem.

Quinto fundamentum. Ad quos autem fructus reducantur hi civiles, discordan Autores. Quidam ad industrielles reducent. Quod hominis industria in dominibus, & aliis rebus locandis petatur. Ita Bart. l. ult. ad fundum ff. de iure fiefi, Lmola, c. Gravisi, in fine de iuris, spol. Alex. cons. 30. num. 15. volum. 1. Corvar. l. 1. var. c. 3. num. 6. Pinellus l. 2. p. 2. cap. 4. num. 52. C. de refund. vendit. Claudio Cantuarius, §. Si quis à non domino, paulo post principium, in fine, de rerum divis. Et hoc potius mihi placet. Et ita tenent Caffillo l. 1. 2. cent. 3. cap. 210. num. 27. & 28. Gutierrez, de tutelis p. 3. c. 23. num. 1. & 6. in initio, Cardinal. Tufchus in suis concil. & 4. cap. 45. num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quarto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quinto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an

naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quarto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an

naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quinto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an

naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quinto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an

naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quinto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an

naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quinto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an

naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna industria in dominibus edificandis, & reparandis, locandis, & censibus constitueris. Et verterat.

Quinto fundamentum. Ruris de aliis fructibus est dissidium inter D. D. an

naturales, an industrielles sint potius dicendi. Atque lac in iure fructus naturales intinerant Igneus l. 3. §. Si conditum, p. 38. ff. ad Sylvestris, Menochius, deretur possel. remedio 15. numer. 592. & de arbitriis l. 2. cent. 5. cap. 210. num. 2. 3. 4. 19. & 20. Jeanne Garcia de expensis, cap. 23. num. 7. Loriotus, Bellamora, Anglia in summa, Sylvestris, & expensis, axiomatice 16. Caffillo de iurisfructu, lib. 1. cap. num. 52. 53. 59. & 60. Gutierrez, de tutelis 3. p. 23. n. 1. Pichard. d. §. Sequitur paulo principium, Rebello de iurisfructu conscientia, c. 236. sub. 3. ff. de rei vindic. Azor. l. 2. Et ex diverso 36. in principio, num. 8. Ind. Lop. 1. p. infrafr. conscientia, c. 236. sub. 3. num. 15. limitans; quando res locatae indigent reparacionem. Imo Bald. l. Traditio in fine C. de actionib. empti, & eos appellat industriellos. At Caffillo l. 1. de iurisfructu emp. 36. num. ult. hunc reprobat. Quia eti in predictis industrie hominis versatur; at quia id non a cooperante natura, neque dici industriellos. Verum non est à communis sententia recedendum. Quamvis enim vere, & propriè nequeant dici fructus, & sic nec naturales, nec industrielles; reducantur tamen ad industrielles. Quod magna

57 Olivas appellant fructus naturales *Loriosthus allegatus* n. praeceps. At cum experientia doceat, quanto labore, & cultu indecumente, dicendum est esse fructus industriales. Quod docent Bart. l. S. r. p. 37. n. unio. ff. de res videlicet. *Alexandri penitentia*, in his principiis ff. ad l. *Falcidiana*, & conf. 129. 2. vol. 4. *Fulgens I.* *Fructus non modo* 3. principio, *nu*. 4. ff. de res videlicat. *Imola*, *Salicetus*, *Anchar*, *num*. 6. *Bellameya*, ubi eos resumunt, *num*. 43. *Angelus*. *Eter* diximus in principio, *nu*. 4. ff. res videlicat. & S. si quis à non domino, in initio, misfit, de rerum divis. *Campesius*, *Cepola*, *Cardinalis* *Theatrus*, ibi allegatis sunt *num*. prae. Atque a fortiori olemum ex ipsi expressum est fructus industriales ut colligatur ex d. l. S. eius: Et docent Bart. conf. 125. n. 2. vol. i. & l. penultima, in fin. ff. ad l. *Falcidiana*, *Imola*, *Antonius*, *Salicetus*, *Berouys*, *num*. 6. *paolo pof principium*, Bald. l. 2. n. 3. vers. *Nora quid pof item*, C. de *fructibus*, & *listis expensis*, *Salicetus* l. Qui scit 25. S. si aliena, in fin. ff. de uscir, *Portius* S. Si quis à non dominio, numero 27. versic. In ea globo, in fine, insitum de rerum divisi. *Loriosthus de fructibus*, axiomatica 22. in fine. Atque idem est dicendum, eti fructus illi calo exarbere deciderint. Ut probat uterque textus allegatus. Et tradunt Bart. & *Loriosthus* ead. loco. Quod si petas, quando dicantur fructus a solo separati, id explicitus textus dicit. l. si uscir, etiamvis, in fine, ibi: *Labeo air fructum pofcere spica*, aut fano caso, aut uva adempta, aut excusa olea, quoniam non dano frumentum, satis oleum factum, aut vendemus contra sit.

⁶² His ergo praemissis, difficultas gravissima est. An professor bona fide faciat suos fructus, five naturales, five industriaes, durante bona fide perceptos? Quæ præmis attento jure communi; & decipiens attento regio Castellarum. Et quidem jure communi attento maximam dubitandi anfan præbent textus, qui ex diametro inter se peruenient. Quidam, & omnes fructus tribuuntur.

58. Segetes, & omnia que seminantur, sunt fructus industriales. Quod igit^s labor in eis seminandi, & colligendi, & de terra excenda impendatur. Id etiam confat ex l. Fructus percipiantur 45. ff. de usari, ibi: *Quod suis operis acquisiti, veluti seminando.* Et tradunt Bald, c. *Opus, n. 10.* de res, pof. Celsia confit, civili 25. num. 9. tom. 1. *Piebarus dicit,* quia a multis dicitur, 17. inf. *in fructu ruris dicit.* Eta fortioria frax in fructibus seminatis confecta est fructus industriales. Ut ex i. confat. Et tradunt *Mensibus de arbitriis, l. 2.* censura 3. cap*ta* 210. num. 24. *Gutierrez de testulis pars. 2. c. 23.* num. 9.

pugnare videntur. *Quidam in omnes fructus tribuant humi-
julmodi professori, ut in l. Bone fidei 48. ff. de acquir. rerum domi-
ni. ibi: *Bona fidei imperio, non dubie percipiendo fructus etiam
ex aliena re, sive intermixi facti : non tantum eius, qui diligenter,
& opera eius provenient, sed omnes ; quia quo ad fructus atti-
guo, loco dominii penf est.* Et l. *Qui bona 2. ff. eodem tunc, ubi de
sevo alieno, aut libero possesso bona fide, sic dicuntur : Sed
isti quid ex operis suis acquisitor, similis modo & acquiri. Nam
omnis opera quadammodo ex re ipsa cuius fertur, habentur. Quia iure
et operas exhibere debet, cui bona fide sit surius.* Et l. *Qui sit 25.
vers. Porv. ff. de usurpi, ibi: *Porro bona fide professor in pre-
stans fructum, id juris habet, aude domini, treducere testimoniis***

59 Circa animalium fuctus, quidam dicunt eos numerari inter fructus naturales, idque colligunt ex l. penit. pro pecunio, Ex l. Domique 8. & Interdomum ff. de pecundo legato. Ita tradunt Bald. l. Ancilia 12. n. 13. vix. Sed dubitatur, C. de furtis, Irenaeus 1. 3. q. Si conditione, n. 38. ff. ad Syllan. Pinellas 1. 2. p. 2. e. 4. n. 32. De refejnd. Venit. Monechus de recip. poefis. remedium 15. n. 577. Cardin. Tufcens in suis concil. praticis, t. 4. concil. 5. n. 13. At Loristensis de fructibus Axiomate 17. appellat eos industriales. At optimè Joannes Garzia ex expensi c. 23. numer. 8. questionem hanc dirimit, dicisque certam regulam praefaci bi non posse. Quia in aliquibus regionibus sponte prove- niunt, & per montes; & per fyllas producentur abie hominis industria, & tunc sunt fructus naturales. In aliis vero, ut agri concipiatur, oportet mutare pacuia, ac over hyperbos, & atlivos salutis, & montes defederant, quod ducantur, & reducantur. Et tunc erunt industriales. Atque de prioribus intelliguntur textus in contrarium allegati.

pietas fructuosa id uaria habet, quod dominus predilector tributum est. At dominus omnes fructus fidei acquirit. Et si. Si quis non domino, infis. de rerum divisi, ibi: Si quis à non domino fundum bona sibi emerit, vel ex donatione, aliena iusta causa, aquæ bona fida accepit, naturali ratione plausi fructus, quos percipit, ejus est pro cultura, & cura: & ideo si foecunda dominus supereretur, & fundum vindicaret, de fructibus ad eo compumpis agere non potest. Ubi generaliter id de omnibus fructibus traditur. At his opponitur fortiter textus, l. Fructus percipiendo 45. ff. de usfructu, qui soli fructus industriales tribut poefis fidei, ibi: *Fructus percipiendo, non ex ipso vir, ex re sibi donata sive facit, illos tamen, quos suis opibus acquirit, (veluti foreno:) nam si pomorum decerpserit, vel ex istis fructibus cacciat, non sit ejus, sicut nec cuiusdam est bona fidei possit. Quia non ex sapientia iu fructus na-*scitur.

63 Sunt igitur varia sententia defumpta occasione ex horum textuum varietate. Prima ascepsit poefis eorum bone fidei facere omnes fructus consummatoe sive, quando evan-

60 Tandem, quamvis operæ fervorū non sint propriæ fructus naturales, nec industrialis, sed inter civiles numerati solent. Ut bene ait *Berlus.* c. *Graviz.* n. 15, de seip. *foliat.* at magis accedunt fructibus naturalibus, ac inter eos sunt computandi. Quod in operis fervorū quarendis non veretur industria. Ita *Bart.* cens. 125, v. 3. *foliat.* *Cardinalis Tuchus* ex corol. 485, n. 14. Similiter quamvis partus ancillariorum non numerantur inter fructus. I. *Vetus* 75. ff. *de usufructu.* & *de* *pecunia inf.* *de rerum dñis.* At quo ad rem præsentem de relictione attinet, connumerantur inter fructus tñi, ut distinguantur à fructibus mere industriali. Ut bene doceat *Molina* 20.2. *de iust.* p.2. *diplo.* 710. n.2.

1.3. v. 18. p. 2. ap. 719. n.2.
61 Ultimum fundamentum. Fructus quidam sunt percipiendi; aliis autem sunt percepti. Pcepti dicuntur, qui adhuc in arbore pendent. Et de his non agimus in presenti; quia confit eos nullius possessoris bona fidei esse, sed si ante eorum perceptionem cestet bona fides, erunt dominii fundi. Quippe dum percepti non sunt, reputantur pars fundi, & inde ad illius dominium pertinent. Ut confit ex 1. *Fructus pendentes* 45. *ff.* de re vindic. ibi: *Fructus pendentes pars fundi* videtur. Ubi *gl. verb.* *Par.*, aut ideo in eadem vindicatione, *fundum, & fructus illos venire, propter unitatem*, 1. *Iulianus*, 6. *Si fructibus*, *ff. de act. emp.* & 1. *Caus filiae*, 5. *S. Dominus*, *ff. de leg. 2.* & 1. *Si fructus communis*, 6. *Lacovi*, *ff. de fortis*. Atque hoc est verum, quamvis fructus illi sunt matu-ri, & proxime colligendi; non enim quo ad hunc effectum reputantur collecti, sed sunt adhuc pars fundi: ut clarè probatur.

reputantur collecti, fuit iunctus ad amittendis pars nunc, ut clare patet in *L. Finali*, §. penit., ff. quia in fraudem creditur. Et tradunt *Claudius Cantuarius* & *S. C.* Si quis a non domino paulo post principium, infra de verum dixit. *Barbola* & *Divortio* 3. §. *Iurandum*, n. 5. ff. *sicut* matrem. Dicuntur acutamente percepti ad eum effectum, ut bonae fiduci possiflor illos acquirere valeat, quantum iun. a filio separari. Confletor ex *L. Quiescit* 25. ff. de usris, ibi: *Ad bona fiduci aseum Confletor pertinet, quoque modo a filio separari possemus.* Atque ideo live ab ipso possiflor percepte percepient, fuit ab aliis, sive nomine, aut non suo nomine, di-

65 Tertia tententia tuerit nullum esse discrimen in foro
con-

conscientia inter posseforem bona, & malæ fidei, quo ad
actus perceptos consumptos restituere, sed utrumque te-
ret eos integrè restituere, & solum esse differunt, quo ad
causa, qui adhibita debita diligentia percipi poterant, à
cuius restituendis excusat bona fidei possefors, & quod
ulpa vacat; non autem possefors male fidei, et quod in
ulpa fuerit. Ductum autem, quia iure naturæ tenetur quod
rem alienam integrè restituere. Cum ergo res illa cum
ruditibus sit aliena, est integrè cum omnibus illis restitu-
enda. Sic tenet *Tibiana* in *summa*, verbo *Restitutio* g. 11. n. 12.
et quem locum fe retulit verbo *Fruitus*, g. 2. n. 3. ubi relata
mentem contra dicente tantum tisper hunc restituere,
mentem contra fidus locupletior, ait verius esse, quod in pre-
dicto loco dicit. Eadem sultinet *Armilla* verbo *Restitutio*,
ann. 24.

Quarta sententia sustinet posse fons fiduci, nec
ructus naturales, nec industriae consumptus teneri reli-
guere, etiam quatenus factus est lucpletior. Dicitur, quia
raxis judiciorum, quae est legitimam interpres, & Cum
de confusione, & l. de interpretatione 37. ff. de legisbus, ad-
misit communiter hoc: nec n. obligavit sic ad rectitudinem
ructus consumptus, quantumvis ex eis dator sit factus. Se-
undo ex 1. sed, & loci 4. in principio, ff. finium regundarum,
sunt: *Natura bona fides percepti*, & *lucrari cum aportes, si eos*
possumus. Si ergo bona fidei, posse fons lucratur indistincte
ructus consumptus, non tenetur eos restringere. Quia
verba eius effectu sunt accipienda, & nullus eius, si ea re-
sistenda forent. Tertio, quia l. Bonae fidei 48. ff. de acquir-
endo dominio, & l. Qui seit, 25. ad finem, *verb. Porro ff. de u-*
eris, & l. Si quis à non domino, infinit. de rerum divis, quorum
extum verba retulit n. 62. abolire tradunt posse fons bo-
nae fidei explicare omnes fructus suos, atque folium bona fidei
explicat explicate intendunt, nilque de fructuum qualitate
dilegitum. Nec obstat ea particula, *Pro cura, & cultura,*
solito & l. Si quis à non domino, que de fructibus folii indu-
strialis denotat fermeoam esse, quia eti magis congruat
ructibus industrialibus, non tamquam excludit naturales, in
iubus etiam cura custodit, & aliquatis industria pertinetur.
Den probat ex 5. Et si hereditas, *verb. Si vero, infra, de offi-*
ciis iudicis, jibi: *Si vero bona fidei posse fuerit, non haberet*
aliquam, neque consumptum, neque non percepitum. Ubi textus
indistincte de fructibus loquitur, & comparat consumptus
non percepti, quasi innuens, ut sicut posse bona fidei
numquam tenetur de non percepti, ita etiam numquam te-
neatur de consumptis. Idem probat l. *Quatuor* 40. in fine
speculatoris, & de fructibus, & interesse. Scilicet igitur utrum
& 2. *Huiusmodi* dict. cap. Gravis num. ultim. ibi Cardini, num.
unus, pauli post principium, *Cynus l. Certum* 22. num. 3. & ibi Cardini, num.
de r. vnde dict. Bellarmaria dict. cap. Gravis, num. 4. & duplicitus
Paulus l. *Sequitur* 4. ff. *Fructus*, num. 1. ff. de uerificatione, & dicitur
Certum, n. 1. *Salictus* eadem l. *Certum*, n. 3. & dict. l. *Fructus*
percepido, num. alt. *Angulus*, d. l. *Et diverso, in principio, num.*
& d. l. Si quis à non domino n. 2. *verbis*. His premisso, ubi
Platina, n. 66. Alex. l. *Nemesis* 41. ff. *Fructus*, num. 5. ff. de
jud. *Fulgoius* l. *Fructus* percepido, num. 1. & 2. Et l. *Et si*
et legi, quam legit simul cum l. *At ubi si deceptis* 27. & l. *Si quis*
autem, num. 1. *fi. de peti*, bared. *Sylvan*, cap. 49. num. 68. Na-
tura, conf. 536. num. 16. *volunt.* 3. *Copys de fructibus*, l. 2. tit. 4.
fructibus, qui in singularium rerum respetu venient, cap. 6. p.
mero 4. & duplicitus *verb. Myngulius* d. l. *Si quis à non domino,*
8. & 9. & ibi *Canticulus ad medium*, & *ibid. nummos*
10. & 12. *Menochilus*, quavis obscure de recuperanda posse
nem, remedium 15. numeri 80. *ultimo* num. 584, in fine & num.
593. *Rebell*, of *justitia* p. 1. l. 1. *que* 4. num. 8. *concl. 2.* & num.
num. 11. *conclus. 4.* Atque aperte loquuntur omnes his fons
posse bona fidei, eti si mutitus sit, non faciat fi-
ctus naturales suos. Nam gl. d. l. *Et ex diverso, verb. non*
bondam, & so. Et si rem, verb. Cun fructibus & d. l. *Sequitur*
l. *Fructus, verb. Non fuerint, Cynus, Platina, & Natura pro-*
meti relati, dicunt nullum bona fidei posse fons facere
dictus naturales suos & docent exprimendo, quamvis ti-
lum habeat, gl. d. l. *Fructus percepido*, in fine, & d. l. *C*
um, verb. bona fidei, Angelus d. l. *Si quis à non domino, n.*
Fulgoius l. *Fructus percepido*, n. 1. & 2. *Salictus* utroque lo-
cū citatus.

reatus de consumptis, & de rebus, q[uod] acquiruntur, rerum dominio, ibi: *Ex quo causa fructus praevidimus*, consumptus sunt facias bona fidei possefere. Et i. *Certum 22. C.* re r[ati]o vindicari, ibi: *Certum est, male fidei possefere, omnes fructus solere cum ipsa se praefare si bona fidei vero, extantes.* Nec tamen jure condicione loquuntur de fructibus consumptis possit refringi ad male consumptos. Quia experientia id, ratiōne loquuntur evenire docet, & cum leges ea folia, qua frequenter accidunt, considerent, *I. Nam ad ea 5. ff. de legibus*, regulam in eis tradita nequit ad ratiōne consumpti caui trahi. Nec tamen intelligi valent de solo fructuum consumptorum ducimus acquirendi, cum obligatione restituendi: prout exceptum placit g. d. l. *Sez facit, in principio, verb. Literari.* Tum cum sibi dominum solius rei extantibus possit else, non acquiritur, fed deperditum consumptione fructuum. Tum ceterum, quia dicti i. *Certum*, expresse dicitur bona fidei possefere solo fructus extantes praefare: quid non dominium, sed restituendum importat. Et ideo hanc sententiam sustinet *Barbellaria c. Graviss.* numero *civis in fine, & 9. de ref. scolasticis.* *Pinellus 1. 2. p. 2. cap. 4. numero 47.* & 59. a. *ses. Mca sentent.* & *nunc sexagesimo.* *Barbola 1. Divisio 8. in principio 2. numero quadragesimo sexi ff. folia. matrimon.* Atque omnes hi tres *Auctores* testantur de dicta praxi judiciali. Et *Pinellus ex numero sexagesimo.* & *Barbola* ex *nomo. 48.* testantur etiam primum judiciorum habere, ut circa fructus perceptos non traductur, an extant, consumptive sint. Quamvis *Pinellus* *codem cap. 4. numer. 8.* asserat fructus naturales extantes esse restituendos a bona fidei possefere, son tam rei vindicatione, eo quid facti eos suos. Atque *Barbellaria,* & *Barbola* nullam mentionem faciunt, an possefere hic bona fidei titulum habeat, nec ne, sed indistincte loquuntur. *Pinellus* autem non satis se explicat; nam numero *56.* clare significat titulum non exigit; reprobat *n. distinctionem* quorundam *numero sexagesimo* *sic* referendam, nempe, ut possefere hic cum titulo faciat fructus naturales suos, secus si ex caret. Quia cum ratiōne (inquit) bona fides bona fides aliisque titulo, decipio texturem generaliter traduentum possefere bona fidei facere fructus suos, debet generaliter intelligi, five titulum habeat, five non. At *idem Pinellus* *numero quadragesimo seximo* expresse dicti futurum haec sententiam, quando possefere habet titulum. Et numero *quinguaagesimo uno,* *versic.* *Mas autem sententia,* loquitur etiam de habente titulum, five validum, si ex titrūtum, claram de illo titulo irrito fit iustus error

67. Quinta sententia ait possessorum bonæ fidei efficer
fus fructus industriales, sc̄culi de naturalibus. Dicitur ex
l. *Fructus percipiendi* 45. ff. de usūris, cuius verba retuli nro
statuor. Ut ad l. *Bona fidei* 48. ff. accep. rerum domin,
cuius verba retuli *ibidem*, quatenus ait possessorum hunc
Summa Th. Sanchez Pars 1.

posterior autem decidens eum non effice fuos fructus naturales, intelligatur, quando titulus adest. Quare immixtum Otomanus §. Si quis à non domino, n. uniu. inf. de rerum divisione, alterius hos textus adest sibi invicem adreferari, ut nulla ratione conciliari valeant. Et ideo sententiam sufficiunt Jacobus de Arene, & Oldradus, quos referat, & sequitur Bart. l. Et ex diverso 36. in principio, num. 1. ff. de rei vindic. Bart. l. Et ex diverso 36. in principio, num. 1. ff. de rei vindic. Ant. c. Gravisi, n. 12. de ref. sibi. Et ibi Abbas, n. 1. Anchur, n. 8. Imola n. 12. Berlus, n. 23. & 26. & duplicit leg. Idem Ima-
le, l. Nefenius 41. §. Fundum, n. 3. ff. de re judic. & ibi Jafon num. 3. & 4. & additionis, ad Portum, §. Si quis à non domino, n. 26. inf. de rerum divisi. Alberic. d. l. Fructus perciplido, n. uniu. Edgof. l. Fructus non modo 34. in principio, num. 9. ff. de rei vindic. Fel. c. De quaest. n. 30. de trascript. Igenus 4. 3. & 6. Si conditions, n. 35. iugae atque ad 40. ff. ad Syllana Couarr. lib. 1. var. c. 3. & 6. Cofidius alleg. Ferro in autor. ad d. l. Fructus perciplido, Joannes Garcia de expensis 23. n. 35. & 36. Spi-
no Spon. refam. gl. 13. principali. & 5. Richard. d. §. Si quis à non domino, n. 13. & 14. Atque forte non male amplecti hanc sententiam tradit Joannes Andr. addit. ad Speculatorum, tit. de fructibus. & interesse. Scias igitur, litera F, verbo Fructus,

69 Hac autem sententia limitatur à quibusdam Docto-
ribus illius, ut intelligantur, quando titulus est validus,
nec jure reprobatorum, tunc si ita jure probatus sit, ut ha-
beatur pro non titulo; cum enim possessor bona fidei cum
hoc titulo reprobat non faciat fructus naturales fuos.
Quod deducitur ex l. Fructus perciplido 45. ff. de usuis,
ponderatis, ut numero precedenti advertemus. Et ita docent
Bart. Ant. Jafon, addit. ad Portum, Igenus, Pichard, alleg.
num. praecl.

70 Alii limitant, ut possessor his faciat suos fructus in-
dustriales, quando ipse feminavit, aut seminare fecit; fecit
quando neutrum contigit. Quia textus omnes tribuit eos
possessori bona fidei, pro cultura, & cura. Ut constat ex
§. Si quis à non domino, inf. de rerum divisi. & d. l. Fructus perciplido, ibi: illas tantum, quas suis operis acquirit, veluti
jerdon. Et paulo inferius redditur ratio, cur fructus natu-
rales non sicut possessor bona fidei carentem legitimo titulo,
ib: Quia non factus eis fructus nascitur. Atque ita
docent Bald. l. Certum 22. n. 3. vesp. Secunda causa, C. de rei
vindic. Portius d. §. Si quis à non domino, n. 27. in initio.
Additique, si quis bona fide emittat vineam alienam cum fru-
ctibus maturis, non lucrari eum iuvia inde percepta, utpote
qua non sicut cultura percepta sunt, sed dominum eas vine-
ficiuntur; et quod tempore venditionis erant pendentes, &
sic pars fundi. At hie limitatio dispergit, cum tunc Doctores
alleg. n. 68. pro hac sententia, indistincte illam tenetur.
Quod conformat regula traditae n. 4, circa universos boni-
 dei possessorum.

71 Rursum circa fructus civiles convenient DD. utriusque sententia,
pro possessori bona fidei restituere fructus naturales bona fi-
dei consumptis, quatenus locupletor ex illis est factus, ex-
sequitate. l. Si me, & Tisum 32. ff. si certum petatur; si quare si
in milio fadus est ex illis locupletor, in nihilenebitur.
Quod conformat regula traditae n. 4, circa universos boni-
dei possessorum.

72 Verum gravissima est difficultas circa fructus indu-
striales bona fidei consumptis, an possessor bona fidei, tem-
perat teneri negant, dicentes consumptio illa acquiri ir-
revocabilem horum fructuum dominium. Dicuntur, quia quo-
dam fructus industrielles consumptis, iura indistincte, & ple-
nare, dominum praebent ei possessori. Ut probant omnia
quia in hujusmodi possessori bona fidei, ob culturam, & curam:
non enim refringunt ad hie per ipsum possessorum, vel
alium nomine ipsius praefixa, sed id apponunt ad distinctio-
nem fructum naturalium provenientem ab aliquo alicuius indi-
stria. Et hanc partem tuetur Faber eo §. Si quis à non do-
mino, n. 4.

73 Rursum circa fructus civiles convenient DD. si possessor bona fidei eos sua diligentia perceperit, ed quod ipse
domum locat, effici suos. Ita tradunt Bart. l. Et ex diverso,
in principio, n. 5. ff. de rei vindic. Antonius c. Gravisi, n. 12. de
refit. sibi. Et ibi Abbas, n. 5. Anchur, n. 8. Berlus n. 23. Baldi-
nus §. Si quis à non domino, n. 13. infit. de rerum divisi. Quando
autem non sua diligentia percipit, aucti Bart. Antonius, &
Anchur. ibidem, posse esse dubium, & nil decidunt. Atque
Bart. remittit le to ad notatum per ipsum. l. Si urbana si de condi-
tione indebiti, ubi (ut bene notat Abbas) predicti n. 5. non ex-
prese hoc retiget, sed tantum, an liberetur solvens huic bo-
na fidei possessori. Baldinius edep n. 8. at hinc non face-
re fructus suos. Et Beronus d. l. c. Gravisi, n. 24. rem hanc
tristique disputat, & tandem decidit adhuc effici fructus hu-
ius possessoris bona fidei; & Abbas, n. 5. dicit forte ita
esse. Atque indistincte hos fructus civiles acquire possessori
bona fidei tradunt Angel. §. Si quis à non domino, n. 4. Alexan-
drus, 302. n. 18. vol. 1. Menoch. dorecup. possessor. remedio 15. n. 64.
Et hoc placet.

74 Hinc deducitur deceptos eis quodam Theologos, qui
solum ius naturale spectantes, ac iuris civili immores,
dicunt fructus extantes fundi alieni esse veri domini illius
fundi, & non effici possessoris bona fidei. Hi sunt Capri, in
summa. verbo Refit. t. 1. ad finem, verbi. Et hie dicit, Matra-
na de refit. 9. 10. col. 3. vers. Inde si, Leonardi, lib. 2. de puf. c. 14.
dub. 2. n. 8. Ludovicus Lopez. 1. p. infrastructio confitencia 236. col.
penult. vers. Præterea quoniam, Navarra l. 3. de refit. c. 4. in no-
va editione p. 3. dub. 3. num. 151. Quamvis enim ita se habeat
hoc speciatim solo iure naturali; at juri civili ob culturam,
& industrias, iuxta bona fidei possessorum, efficit hunc posses-
sorum dominum eorum fructum. Ut confat ex dictis n.
67. & 68.

75 Præterea non modica difficultas est inter Auctores
sententia penultima, & ultima, an dominum illud posses-
sorum bona fidei in fructus perceptos acquirit, sit omni-
nino perdetum, & irrevocabile, ac propinde celante posse
bona fide, minime tenetur ad eos restituendos. Et quidem
conveniunt omnes, si fructus illi, five naturales, five indi-
striales, nondum consumpti sunt, sed adhuc extant, eos re-
stituendos esse vero domino. Idque confat ex l. Certum 22.

C. de rei vindic. ibi: Boni fidei vero extantes. Et ex §. Si quis à non domino, inf. de rerum divisi. ibi: Si posses dominus superveniens, & fundam vindicet, de fructibus, ab eo consumptis agere non potest. Ergo a contrario sensu potest de nondum consumptis. Quod etiam non obscurè significavit Jurisconsultus l. Boni fidei 48. ff. de acquir. rerum domin. ibi: Suis interim facit; quia quo ad fructus attinet, loco domini penit. et. Ubi caute dixit Loco domini penit est, ad denotandum non effici perfecte, & irrevocabiliter dominum. Cautè etiam dixit ibi: Suis interim facit; Id est (ut ait ibi gloso verb. Interim, el. 2.) donec duras bona fides, ad significandum esse dominum hoc re-
vocabile. Convenienter etiam fructus industrielles extantes non posse à domino per actione rei vindic. et quod non dominus illorum possessor bona fidei, sed dicunt petendos esse in foro externo, aut iudicis officio, aut conditione fine causa. At circa fructum naturalium extantium petitio-
nem, quo loquuntur, juxta varia opiniones, quas am-
plicantur. Nam DD. penit. sent. citatae n. 67. cum sen-
tient mulum bona fidei possessorum effici dominum fru-
ctum naturalium, concedunt domino illorum vindicationem.
At DD. ultima sententia allegata n. 68. cum sententia hunc
effici dominum, si titulo munitus sit, fecit si eo caret,
ajunt in priori casu petendos esse eadem actione, qua indu-
striales peti possunt; in posteriori autem concedunt rei vin-
dicationem. Atque hos omnes fructus extantes esse refutatu-
dos, et verum, quamvis commixti sint cum aliis fructibus e-
videntia rationes, ut triticum cum triticò; quippe percepte-
rant ex re, quia era verè illius possessoris, quamvis enim tran-
spiderat, ut numero precedenti advertemus. Et ita docent
Bart. Ant. Jafon, addit. ad Portum, Igenus, Pichard, alleg.
num. praecl.

76 Alii limitant, ut possessor his faciat suos fructus in-
dustriales, quando ipse feminavit, aut seminare fecit; fecit
quando neutrum contigit. Quia textus omnes tribuit eos
possessori bona fidei, pro cultura, & cura. Ut constat ex
§. Si quis à non domino, inf. de rerum divisi. & d. l. Fructus perciplido,
ib: illas tantum, quas suis operis acquirit, veluti
jerdon. Et paulo inferius redditur ratio, cur fructus natu-
rales non sicut possessor bona fidei carentem legitimo titulo,
ib: Quia non factus eis fructus nascitur. Atque ita
docent Bald. l. Certum 22. n. 3. vesp. Secunda causa, C. de rei
vindic. Portius d. §. Si quis à non domino, n. 27. in initio.
Additique, si quis bona fide emittat vineam alienam cum fru-
ctibus maturis, non lucrari eum iuvia inde percepta, utpote
qua non sicut cultura percepta sunt, sed dominum eas vine-
ficiuntur; et quod tempore venditionis erant pendentes, &
sic pars fundi. At hie limitatio dispergit, cum tunc Doctores
alleg. n. 68. pro hac sententia, indistincte illam tenetur.
Quod conformat regula traditae n. 4, circa universos boni-
dei possessorum.

77 Ceterum quamvis valde probabili sit precedens sen-
tentia: at contraria probabilem atrecto jure communi-
cum terrum possessorum transferint. Quia cum plus juris
ex illico nequeat, quam ipse habeat: regulæ non plus,
de reg. juris in 6. & l. Traditio 20. ff. cod. t. & dominum illius
possessoris bona fidei sit reocabile, & restituendum subiectum,
in quantum factus fuerit locupletior, idem ius transferet in
quemque tertium possessorum. Quare quemque sit ille,
tenet fructus illos adhuc extantes restituere, consumptos
autem quatenus locupletor evalerit: sicut tenebatur, quid
ipsum alienavit.

78 Atque id verum est, quamvis fructus illi in quem-
cumque terrum possessorum transferint. Quia cum plus juris
altri tribuc nequeat, quam ipse habeat: regulæ non plus,
de reg. juris in 6. & l. Traditio 20. ff. cod. t. & dominum illius
possessoris bona fidei sit reocabile, & restituendum subiectum,
in quantum factus fuerit locupletior, idem ius transferet in
quemque tertium possessorum. Quare quemque sit ille,
tenet fructus illos adhuc extantes restituere, consumptos
autem quatenus locupletor evalerit: sicut tenebatur, quid
ipsum alienavit.

79 Insuper ad discernendum factum sit locupletor ex il-
lis fructibus possessor bona fidei, deducendum est ultra expen-
sas in illis fructibus perciplido factas, valor industrie. Ut
optime docent Angelus in summ. verb. Fructus n. 2. & ibi Synt. 9. 1. Tabernaq. 2. num. 3. Ludovicus Lop. 1. p. infrastructio confitencia 236. col. penult. verbi. Præterea quoniam, Rebellois subf. p. 1. lib. 2. 9. num. 4. In-
super deducendum est valor laboris impensi ab hoc possessori.
Quod bene tradunt Sotus, Martinus de Ledesma, Mercado, Phi-
liare, eo c. 17. verbi. Sed ut exemplis, Sayro ec. 2. num. 6. Vega ubi
occa retuli num. 79. Molina, Ludovicus Lopez, & Rebellois iisdem
locis. Et ratio est aperta, quia cum hæc in fructum utilita-
tem opprimit, quamvis pollicit, ut horum iacturam non fa-
ciet possessor bona fidei. Nemo enim sibi stupendis militat.
Nec tamen in his expensis summa computanda pecora, si quis in
funco excludendo, aut fructibus perciplido, aut colligendis
obirent alias non obtura. Quia non sunt sumptus in iis fru-
ctibus expensi, quales centent mercedes locationis eorum pe-
corum. Atque ita bene docent Baldus l. prima numero penulti-
mo, versibili, sed pone C. de fructibus, & litium expensis. Si
tenebatur fructus illi consumpti essent, & occasione illorum tenet
empita teneri hæreditatis, aliam fructus industrielles
percepit, putans bona fide illius hæreditem esse. Et confat
ex l. Item venient. 20. §. Præter hec, & l. Sed ista ege 25. §.
1. & 2. & 3. Consulvit, & l. Si. & rem 22. & l. Ilud quoque
40. de petit. bared. Ergo a fortiori est idem dicendum in no-
stro casu, ut possessor bona fidei sit in aliquo factus locu-
pletor. Quippe similiter id, in quo possessor bona fidei est
factus ex re aliena locupletor, auget eius patrimonium, &
in illo res aliena permanet, nec consumptum datum (Sicut pro-
bavimus 20. ff. ed. t. Ergo fatus est, debet ex illo factus sit locupletor;
et ut amittat quidquid, nec in se, nec in alio aqua-
lum estat, sed adhuc extantes, esse restituendos ab hujusmodi possessori. Cum ergo non consumptum datum id da-
mnatur pati ex re sua, & fructibus bona fide ab eo also consum-
ptis, ut amittat quidquid, nec in se, nec in alio aqua-
lum estat, & subinde non cogendus quoque est perdere id,
quod extat, nempe in quo deditur evit. Et idem huius sen-
tentia sumit incepit, c. 10. iteris, n. 1. vers. Si aem. de refit.
soli. Bartol. l. Et ex diverso 36. in principio, n. 7. & de rei vindic.
Anchur. ibidem, posse esse dubium, & nil decidunt. Atque
Bart. remittit le to ad notatum per ipsum. Nec obstat quoniam
quia in hujusmodi possessori bona fide, ob culturam, & curam:
non enim refringunt ad hie per ipsum possessorum, vel
alium nomine ipsius praefixa, sed id apponunt ad distinctio-
nem fructum naturalium provenientem ab aliquo alicuius indi-
stria. Et hanc partem tuetur Faber eo §. Si quis à non do-
mino, n. 4.

80 Hactenus diximus, quia iure communis atento senten-
tia fit circa dominum & restituere fructum a possessori bona
fidei præceptor. Superet explicandum quid dicendum est
fit attempo iure hærebitate regni Castellar. Extat lex regia 39. rit. 28.
p. 3. que sic habet. A buena se compran los omeros, o ganan casas,
& heredamiento ageno, cuyando que es suo de aquellos que lo en-
tendan, o que han derecho, de lo fazer, & aciede que viene despues
el verdadero señor de la villa, & demanda gastos, e vance lo en juicio. En
el caso como este desimos, que el señor de los frutos que ovióse
recibido, e dependido del heredamiento esto corriendo, quien devo
los, a la otra, e por el trato lo que llevó en ellos fija que
el pleyo fue comenzado por demanda, e por respuesta, e non es
tenido de los dar al vencido, maguer lo entregue de la her-
edad. Mas lo que no busiese dependido, renido feria de los tor-
nos al señor de la heredad, faciendo primamente las defen-
das que ovióse hecho sobre ellos. Otra si desimos, que si los fru-
tos que ovióse recibido, fiesen de tal natura que non viniesen
por labor de omeros, mas por si se los dieje la heredad, ahi como
son peras, o manzanas, o cerezas, o uves, o los frutos simi-
lantes que han los arboles por su naturalmente, e sin labor de-
mas que estos tales renido es de los tornar con la heredad, ma-
gue la oya dependido a buena fe. Que videatur aperte jus
commune corriger.

81 Cetero, l. 1. var. c. 3. num. 4. ait forte hanc legem deciden-
tem non tempore possessoris bona fidei fructus industrielles con-
sumptos restituere, posse intelligi, nisi quatenus evitit ditor,
& ita nil statut in ea dierum a iure communis. Ejusdem le-
gis meminit tractatus de fructibus, Spino spectabilis, gl. 13.
principalis, n. 15. sed valde obscurè loquitur, & mente eius
alsequit negiri.

82 Sed Joann. Garcia de expensis 23. num. 39. asserit jus
commune corrigi per hanc legem, quo ad fructum naturale
dominum, deciditque cum non fieri possessoris bona
fidei, quantumvis titulo manus sit. Ad quod probandum
poderat ea verba, comprando la cosa, o arriendo la en otra ma-
nera. Ut verba priora denotent titulum, posteriora autem
denotent non titulum, aut eum illegitimum. Quod si (in-
quit) dicas ea verba, o en ora manera, de alio modo simi-
lii emptio intelligenda, qualis est titulum ex alia iusta causa
quæfuit: fortius probatur hæc corredio. Quia si possessori
bonæ

